

نظری بر پیدا و پنهان برگزاری سی و نهمین جشنواره فیلم فجر

سال خطر سینما و جشنواره

علیرضا زیاعی استوار

آنگونه که پیدا است سی و نهمین جشنواره فیلم فجر بهمن ماه ۱۳۹۹ همزمان با چهل و دومین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی ایران به دبیری سید محمد مهدی طباطبایی نژاد برگزار خواهد شد.

وی بیشتر درباره چگونگی برگزاری جشنواره در دوران همه گیری ویروس کرونا به رسانه ها گفته بود: «تا الان قرار ما بر این است که جشنواره فیلم فجر به شکل محدود و کاملاً رعایت شده با حداکثر پروتکل های بهداشتی برگزار شود. البته منظور از محدود این نیست

که حجم جشنواره کوچک شود بلکه برپایی آن را با همان رعایت پروتکل ها و ۵۰ درصد ظرفیت سالن ها مدنظر داریم.»

اما از یک سو بسیاری از فیلمسازان معتقدند برگزاری جشنواره فجر در شرایط گسترش ویروس کرونا کار درستی نیست، به همان نسبت از سوی دیگر بسیاری از فعالان عرصه سینما بر این اعتقادند که برگزاری جشنواره فجر مثل یک یادآوری، لاقال احساس این که جشنواره هنوز زنده است را در مخاطبانش به وجود می آورد. اما سوال کلیدی اینجا است جشنواره های که مردمی است و اساساً در قالب یک جشن عمومی برگزار می شود، بی حضور تماشاگران در سالن های

سینما و بدون اکران فیلم ها برای مخاطبانش چه حال و هوایی دارد؟ و اساساً باید پرسید آیا این برگزاری امکان پذیر است؟ فارغ از این که مدیریت جشنواره فیلم فجر و به قولی دبیری آن به عهده چه کسی است و چه سیاست هایی را در پیش می گیرد، امسال را باید سال خطیر برای جشنواره دانست.

اکنون دوراهی های بسیاری برای برگزار کنندگان این رویداد به وجود آمده است و انتخاب دقیق و حساب شده در این میان کار ریسک پذیر و بسیار دشواری است؛ چراکه در نهایت پیکان انتقادهای و شکایت ها به سوی افرادی است که تضمین کرده اند در چنین شرایطی پر تپ و تاب، هم چنان همچون گذشته پرچم مهم ترین رُخداد سینمای ایران را بالا نگه دارند.

وجود آوردند تا برگزاری جشنواره ممکن شود. اما یک تفاوت عمده میان جشنواره فیلم فجر و جشنواره هایی است که نام آنها بیشتر ذکر شد. جشنواره فجر در کنار این جشنواره های تخصصی، وجهی عمومی و مردمی تر دارد و به لحاظ جنس آثاری که در آن ارائه می شود هم بر این وجوه خود صحنه می گذارد.

حیات این جشنواره به حضور مردم گره خورده است؛ چراکه سرنوشت این فیلم ها به اکران هایی است که سال بعد از جشنواره و در ایام معمول سال اتفاق می افتد. در واقع جشنواره فجر برای بسیاری از مخاطبان نمایان می کند که در سال پیش رو چه فیلم هایی را خواهند دید و از همین دریچه فیلمسازان و بازیگران و ذائقه های جدیدی به خانواده سینمای ایران معرفی می شود. حال اگر فرض کنیم این تماشاگران از میان برداشته شوند آیا باز هم برگزاری چنین جشنواره ای ضروری است؟

از آخرین اخبار جشنواره فیلم فجر چنان برمی آید که امسال آثار تنها برای داوران جشنواره اکران شده و مورد داوری قرار خواهد گرفت و در این میان فیلم های برگزیده و برگزیدگان جایزه ها در بخش های مختلف دریافت جوایز در قالب یک نشست به عموم مردم اطلاع داده خواهد شد؛ اما از این دریچه که نگاه کنیم این شیوه برگزاری، عملاً هیچ فرقی با عدم برگزاری جشنواره ندارد. تنها مسئله اینجا است که تهیه کنندگان و فیلمسازانی هستند که آثاری را خلق کرده اند و برای این که فیلمشان در جدول های اکران سال بعد یا سال های بعد جا داشته

تجربه های موفق برگزاری چند فستیوال مهم سینمایی در جهان مانند «توکیو» و «توکیو» در تابستان گذشته، مدیران سینمایی ما را به این باور رساند که با ایجاد یک مدل و سازوکار بومی صحیح و هنرمندان می توانند اقدام به برگزاری جشنواره سینمایی فجر کنند

باشند، آثارشان را ارائه کرده اند و این اتفاق تنها می تواند از این دوران خبر سازی های محدودی را به وجود بیاورد و البته اگر تمایلی باشد به سمت شبکه ها و بسترهای پخش آنلاین راه پیدا کند که لاقال در عبور پرسرعت زمان تبدیل به فیلمی تاریخ گذشته نشود. اتفاقی که برای بسیاری از فیلم های دوره قبل جشنواره هم افتاد و وضعیت آن فیلم ها هم برای اکران تا هنوز نامشخص است.

با این تفاسیر و با توجه به خلأهای بنیادینی که در فضای کلی جامعه تحت تاثیر بیماری کرونا قرار دارد، تنها می توان به این نتیجه رسید که برگزاری سی و نهمین جشنواره فیلم فجر و عدم برگزاری آن تاثیر چشمگیری ندارد. اما بد نیست برای حفظ روند ممتد برگزاری چنین جشنواره ای، امسال فجر سی و نهم هم برگزار شود. با این نگرش که جشنواره سی و نهم حکم پر کردن آرشیه ها را دارد و قطعاً مانند سال های قبل نمی تواند پدیده ای جریبان ساز باشد.

تئاتر

غریب پور، دبیر؛ برومند، معتمد آریا، پسپانی و دشتی، داور

داوران و دبیر بخش تئاتر «هنر زنده است» معرفی شدند

شورای سیاستگذاری جشنواره هنر زنده است با در نظر گرفتن تنوع عناوین بخش تئاتر جشنواره و پس از اخذ موافقت هنرمندانی که توجهی جدی نسبت به هنرمندان نسل جوان داشته اند، اسامی داوران این بخش را اعلام کرده است. مرضیه برومند، کارگردان سینما، تلویزیون و تئاتر، فاطمه معتمد آریا، بازیگر سینما و تئاتر، آتیلا پسپانی، کارگردان و بازیگر و علی اصغر دشتی، نویسنده و کارگردان تئاتر آثار بخش تئاتر جشنواره «هنر زنده است» را ارزیابی می کنند.

بهروز غریب پور، رئیس شورای سیاستگذاری جشنواره با حفظ سمت، دبیری بخش تئاتر را بر عهده دارد و استاد علی نصیریان به عنوان رئیس هیأت داوران آرای داوران را مورد تأیید نهایی قرار خواهد داد.

نخستین دوره جشنواره آنلاین «هنر زنده است» را مؤسسه فرهنگی هنری «برداشت آخر» و مجموعه فرهنگی هنری «مربع ۸۱» برگزار می کنند. این جشنواره به صورت قابتی و غیرقابتی در شبکه های اینترنتی با حمایت مادی بخش خصوصی و حمایت معنوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از ۱۰ تا ۲۰ اسفندماه سال جاری برگزار می شود. شرایط حضور در این جشنواره در فراخوان جشنواره آنلاین «هنر زنده است» منتشر شده است.

گردشگری

۳۳ هتل به ناهنگامه بیماران کرونایی تبدیل می شوند

رزو احمدزاده، راهنمای طبیعت گردی

برای اجرای طرح مقابله با کرونا موسوم به طرح شهید قاسم سلیمانی، هتل هائیز به چرخه مقابله با کرونا وارد شدند و فهرست ۳۳ هتل برای تبدیل به ناهنگامه بیماران کرونایی وزارت بهداشت ارسال شد. در این طرح برای افرادی که به کرونا مبتلا شدند و امکان جداسازی آنها از سایر اعضای خانواده در خانه خودشان وجود ندارد امکاناتی در نظر گرفته شده است. در فاز اول برای جداسازی از هتل ها وسایل مراکز اقامتی دولتی استفاده می شود و در مرحله نخست ۹۸ هزار تخت قرنطینه در هتل ها آماده میزبانی از بیماران کرونایی است. اجرای این طرح هیچ هزینه ای برای مردم ندارد و هزینه آن از سوی دولت پرداخت می شود. روسای دانشگاه های علوم پزشکی مجری اصلی این کار هستند تا از بیماران مبتلا به کرونا مراقبت کنند. تیم های بهداشتی و درمانی نیز در محفل حضور دارند و این عزیزان مرتب کنترل و مراقبت می شوند و اگر مشکلی داشته باشند به سرعت به بیمارستان ها منتقل می شوند.

توزیع برنامه ای برای واکسیناسیون گردشگران ندارد

مدیرکل توسعه و تبلیغات وزارت گردشگری و فرهنگ تریه اعلام کرد با اینکه ایرانی های بیشتر گردشگران ورودی به تریه هستند، اما این کشور برنامه ای برای واکسیناسیون گردشگران ندارد و خبر برگزاری تور واکسن کرونا از ایران به تریه صحت ندارد.

چرا ما ایرانیان کتاب نمی خوانیم؟

کاهش سرانه مطالعه در کشور زنگ خطری جدی است و این گزارش به بررسی برخی دلایل آن می پردازد

نیگار فغیوفا

هم می شود مطالعه کرد. اما این نوع مطالعه چقدر هدفمند است؟

حشش نیست؛ تکیه کلام ما ایرانی ها

«حشش نیست»؛ تکیه کلام ما ایرانی ها است. نمی دایم کشورهای دیگر چقدر از این عبارت استفاده می کنند، ولی تجربه نشان داده این تکیه کلام از دایره لغات ما حذف نمی شود. از نظر روانشناسی، افراد اهمال کار، بیشتر دوست دارند کارهایشان را زمانی انجام دهند که سر کیف باشند. بی حوصلگی بهانه ای است تا رفتارهای کارآمدی مثل مطالعه در گذر زمان، کم رنگ و کم رنگ تر شوند. حتماً لازم نیست تا حوصله داشته باشید و به سراغ خواندن یک کتاب بروید. خیلی وقت ها بعد از خواندن یک کتاب خوب، می توانید به وجد بیایید و عادت کتاب خوانی را با حوصله بیشتر ادامه دهید.

گشتم نبود، نگر نیست

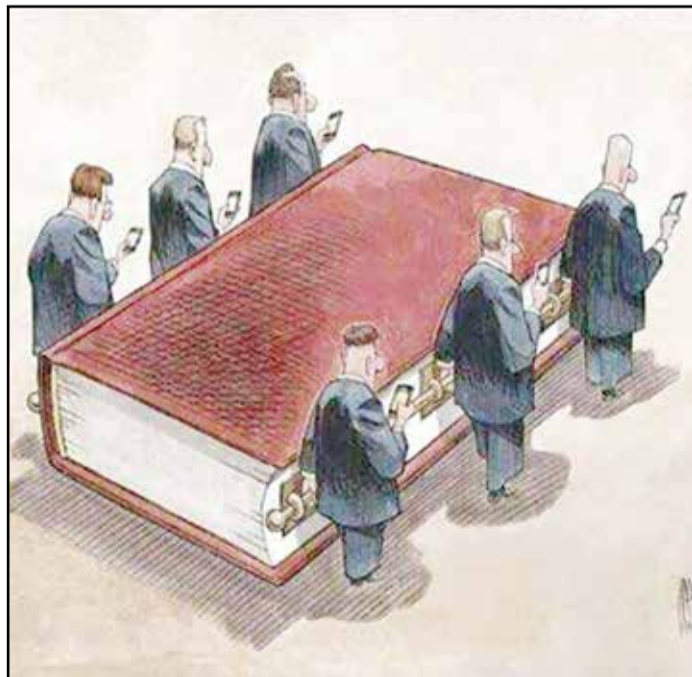
شاید جزو کسانی باشید که بگویید کتاب های عامه پسند، بازار را قبضه کرده اند و محتوای خوبی از دل این کتاب ها بیرون نمی آید. از طرفی ممکن است اعتمادتان را به کتاب های پر فروش از دست داده باشید و بگویید از آن ها هم آبی برای خواننده، گرم نمی شود. یا اینکه بگویید این روزها کتاب های خوب، زیر تیغ تیز سانسورچی، جان می دهند. پس احتمالاً کتاب خوب، مرده است و خلاصه گشتم نبود، نگر نیست.

ادبیات کلاسیک ایران، بارها ثابت کرده که می تواند حکمت و اسرار زندگی را به شما نشان دهد. اگر سلیقه تان با کتاب هایی که مد می شوند جور نیست، به سراغ ادبیات کلاسیک بروید. آن ها امتحان شان را پس داده اند و قول می دهند از دنیای کتاب های حکیمانه، طنز آمیز و مفرح قدیمی، دست خالی و ناامید برنگردید.

امان از گرانی

به رسم صداقت باید بگویم بسیاری از نقدهایی که به گرانی کتاب وارد می شود، درست است. گرانی شدن کتاب ها دست خواننده را می بندد و انتخاب های او را محدود می کند تا جایی که ممکن است خواننده نتواند تازه های یک نشر را بخواند. اما باید یک تحول اساسی بین بهای و ارزش قائل شد. بهای قیمتی است که شما بابت یک کالا می پردازید اما ارزش، آن چیزی است که به دست می آورید. حالا اینکه چقدر ارزش یک کالای فرهنگی شما را ترغیب می کند تا بهایش را بپردازید، به نگرش شما بستگی دارد.

اگر برای غذاهای گران قیمت، لوازم آرایشی، وسایل تزئینی و... هزینه می کنید اما موقع خرید کتاب، دست و دلتان می لرزد، باید بگویم گرانی کتاب برای شما نقش یک بهانه معقول را بازی می کند تا کتاب نخرید. کسی که برای مطالعه،

معنایی جانانه داشته باشد حتماً راهی پیدا می کند تا گرانی ها را دور بزند. کتابخانه ها، اپلیکیشن های مخصوص کتاب، مرکز تبادل کتاب، تعویض و امانت کتاب با دوستان تان هم گزینه های خوبی هستند که هزینه های تان را کاهش می دهند. البته اگر دل تان نخواهد یک شوخی بسازید و بگویید عضویت در کتابخانه ها هم گران است!

کوه کتاب های درسی

اگر جزو کسانی هستید که فکر می کنید راه آگاهی فقط از صفحات کتاب های درسی